

IV. Chvála milované ženy

IV.1

Poznalt' jsem slicné stvořenie

Fassung O

- I   Poznalt' jsem slicné stvořenie,
          jemuž v světě rovné nenie,
          podobnat' jest ke všie ctnosti,
          krási i všie šlechtnosti.
- II   Pravím to bez pochlebnosti,
          že dobrota při její ctnosti,
          jestiť andělské postavy,
          kdyžt' ji vidím, mniem, bych byl v ráji.
- III   Mohuť to říci cele,
          že jsta dvě srdci v jednom těle,
          muožeta spolu přebývati
          a ve cti sě milovati.
- IV   Ještět' více pravím k tomu:
          Kteráž s věrú přje komu,
          jmát' jmieti mnohé myšlenie
          u vieř bez pochybenie.
- V   Neb sě ta řeč ke mně mieni,
          úfám, žeť mi toho nepromění.
          Chciť bydliti k její moci,
          zdatiť mi ráčí zpomoci?
- VI   Mně smutnému těžké túhy:
          Nejmát' věrnějšieho sluhy
          než mne podlé zaslúženie,
          kteréžt' já slúžím nad jiné.
- VII   Chciť jí s věrú nad jiné slúžiti,
          bych sě mohl k ní přiblížiti,
          k té, jenž mi veselé plodí,
          kteráž v méj barvě chodí.
- VIII   Zajisté to říci mohu:
          Z toho děkuji milému Bohu,

žeť mi sě dal s ní poznati,
kterúžť já chci milovati

- IX nade všechny panny i panie,
bydlitiť s ní do skončenie,
neboť jest duostojna toho,
cti, krásy má přieliš mnoho.
- X V modréjt jsem ji barvě poznal,
hned jsem sě jí v službu přikázal,
té milé, krásné panie,
ját jí slúzím bez přestanie.
- XI Kdyžť já budu jmieti umřieti,
teprv chci odpuštěnie vzieti
od té milé, sličné panie,
jenž jí slúzím z dávné chvíle.

Fassung T2

- I (III) Mohu to řeci cele,
že dvě srdce v jednom těle
móžta spolu přebývati
a ve cti sě milovati.
- II (IV) A ještě pravím k tomu
a chciť věřiti tomu:
Mát mieti mnoho myšlenie
u vieřě bez pochybení.

IV.2

Slunce stkvúcé

Forma

- I Slunce stkvúcé, toť již svietí,
mé srdečko ktve jako v kvietí
po té, ješto v modrém chodí,
mému srdci radost plodí.
- II Anjelskéhoť jest zezřenie,
rozkošnéhoť jest stvořenie,
přešťastnéť jeje narozenie.
Byť pomněla na mé věrné slúženie!
- III Slušíť také krásné slúžiti,
nad jiné ji chváliti,
neb ona muož utěšiti,
ochotné slówce promluviti
- IV a řkúc: „Muoj milý, pravím tobě,
však máš mé srdce vždy při sobě.
Jinak toho neproměním,
radějšet já smrt podstúpím.“
- V „Z tohoť děkuji tvé milosti (jako pánu).
Zbavilas mě vše tesknosti,
mého těžkého myšlenie,
žes mé srdce propustila z vězenie.“
- VI Toť já pravím každému,
buď mladému, neb starému:
„Varuj se ženské milosti,
neb sú srdečné bolesti!“
- VII Jáť jinak řeci nemohu,
z tohoť děkuji Pánu Bohu,
nebt jest ten dar od něho dán.
Budiž pochválen ten nebeský Pán!

IV.3

Andělíku rozkochaný

Andělíku rozkochaný,
nade všechny převýborný,
všie milosti plný,
mému srdci zvolený!

5 Ty si kvítek ovšem převýborný,
toběť slůžím beze všie proměny,
já, tvój sluha jediný!

IV.4

Detrimentum pacior

- I Detrimentum pacior
nynie i v každém času.
Usque ad mortem quacior,
vše pro její krásu.
- II Regitur nunc ratio
vše podlé její vůle.
Obnixa turbacio
jakžto meč srdce kuole.
- III Nam eius absencia
mě smutného pálí.
O felix essencia!
Každý tvú krásu chválí.
- IV Velud solis radius
zrakem srdce projímá.
Eminens ut gladius
túha mě podjímá.
- V Celi sub cacumine
nelžěj' kraššie tváři,
zodyaco fulmine
rovna slunečné záři.
- VI Electa cordis unica,
nedaj mi zahynúti!
Tua ut sunt punica,
túhút chci vzplanúti.
- VII Careo hoc fame
bych mohl vše vypraviti.
Vale in Dei nomine,
ten tě rač uzdraviti!

IV,5

Srdce, netuž, nelzeť zbyti (Slóvce M)

- I V. Srdce, netuž, nelzeť zbyti,
pravímť cele,
V. aniť se jest lze ukryti
již veselé.
- 5 Ro. Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
Ro. než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
10 a v tomť se znám.
- II V. Ač pod nebem jest stvořenie,
nerozomiem,
V. róžě, jiný květ nic nenie,
toť směle diem.
- 5 Ro. Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
Ro. než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
10 a v tomť se znám.
- III V. Jestitť jí milo slůžiti,
ač z milosti,
V. anať dá dobrým požití
vždy v radosti.
- 5 Ro. Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
Ro. než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém, [10 a v tomť se znám.
- IV V. Rač to v svém srdci zavřéti,
než bez smiechu,
V. ež mně jiné nelze mieti
za útěchu.
- 5 Ro. Toť pravím: Za utěšení
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
Ro. než to mé milé slóvce M,

10 jenž panuje v srdéčku mém,
a v tomť se znám.

V V. Tedyť poviem otevřeně:
V tvét službě sem!
V. Anitř změníím do skončenie
mé milé M.

5 Ro. Toť pravím: Za utěšenie
mněť v světě milejšie nenie,
a za toť mám,
Ro. než to mé milé slóvce M,
jenž panuje v srdéčku mém,
10 a v tomť se znám.

